

Република Србија

Републичка радиодифузна агенција

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 300/2014
22.05.2015. године
Београд

ПРИМЉЕНО:		06.08.2015.
Орг. јед.	Број	
08-1862/11/15-64		

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Скока, председника већа, Љубице Милутиновић и Слађане Накић-Момировић, члanova већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву Регулаторног тела за електронске медије из Београда, Трг Николе Пашића 5, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда I-3 У 427/14 од 19.09.2014. године, са "Алфа продукцијом" д.о.о. из Ужица, Димитрија Туцовића 133, као противном странком, у предмету дозволе за емитовање програма, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се ОДБИЈА.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба "Алфа продукције" из Ужица и поништен је закључак Савета Републичке радиодифузне агенције број 08-1862/11/13-41 од 27.11.2013. године, којим је одбачен предлог тужиоца од 17.05.2013. године за понављање поступка одузимања дозволе за емитовање програма број 127/08 од 07.03.2008. године, као недопуштен.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, подносилац, правни следбеник Републичке радиодифузне агенције, истиче да је доношењем побијане пресуде Управни суд повредио одредбе Закона о општем управном поступку. Сматра да је диспозитив оспореног закључка јасан и прецизан у смислу одредбе члана 198. став 2. Закона о општем управном поступку, јер садржи довољно информација на основу којих може да се одреди због чега је предметни поступак покренут и вођен, као и каква је одлука донета. Како постоји само једна одлука "Алфа продукције" за емитовање програма и само један захтев те продукције за понављање поступка у коме је одузета наведена дозвола, диспозитив закључка од 27.11.2013. године не даје повода различитим тумачењима, односно да је исти јасан и одређен, па је погрешно Управни суд закључио супротно. Указује на то, да је погрешно Управни суд оценио да је предлог тужиоца за понављање поступка писан 16.05.2013. године, јер је, у

складу са одредбом члана 92. став 2. Закона о општем управном поступку, прописано да се дан предаје пошти сматра као дан предаје органу коме је поднесак упућен, а то је 17.05.2013. године. Истиче да неосновано Управни суд оцењује да је оспорени закључак донет уз битну повреду поступка из одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, па предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, а побијану пресуду преиначи или укине и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање.

Противна странка није дала одговор на захтев, који јој је уручен прибијањем на огласну таблу суда 11.05.2015. године.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлогима образложења побијане пресуде, оспорени закључак је донет уз битне повреде правила поступка, јер у диспозитиву закључка није означио решење којим је окончан поступак чије понављање је тужилац тражио по броју, датуму и доносиоцу, што диспозитив закључка чини неодређеним и нејасним, супротно одредби члана 198. став 2. Закона о општем управном поступку.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета уз правилну примену процесног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности која су могла бити од утицаја на законитост оспореног закључка, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења.

Захтевом од 17.05.2013. године подносилац, "Алфа продукција" д.о.о. из Ужица, који се налази у списима предмета, је тражио понављање поступка окончаног коначним и извршним решењем Републичке радиодифузне агенције број 08-1862/11/12-11 од 13.06.2012. године, којим је емитеру одузета дозвола за емитовање програма. У уводу закључка број 08-1862/11/13-41 од 27.11.2013. године, оспореног у управном спору, тужени орган је навео да се одлучује у предмету за понављање поступка одузимања дозволе за емитовање програма број 127/08 од 07.03.2008. године. Диспозитивом оспореног закључка је одбачен предлог емитера од 17.05.2013. године за понављање поступка одузимања дозволе за емитовање програма број 127/08 од 07.03.2008. године, као недопуштен. Како се захтев за понављање поступка од 17.05.2013. године односи на понављање поступка одузимања дозволе за емитовање програма, који поступак је окончан решењем Савета Републичке радиодифузне агенције од 13.06.2012. године, онда је нејасно о ком захтеву је тужени орган одлучивао, јер се захтев тужиоца за понављање поступка односи на поступак одузимања дозволе за емитовање програма окончаног 13. јуна 2012. године, а не од 07.03.2008. године, како је то наведено у уводу и диспозитиву оспореног закључка. Како је у уводу и диспозитиву оспореног закључка наведено да се одлучује о захтеву за понављање поступка одузимања дозволе за емитовање

програма окончаног решењем од 07.03.2008. године, када је донето решење – дозвола Агенције за емитовање програма, а што произлази из образложења оспореног закључка, правилно је, по налажењу Врховног касационог суда, Управни суд оценио да је оспорени закључак донет уз битне повреде правила поступка из одредбе члана 198. став 2. и члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" 33/97 и 31/01, "Службени гласник РС" 30/10), па су супротни наводи захтева неосновани.

Налазећи да ни остали наводи захтева не могу да доведу до другачије оцене законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

**ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 22.05.2015. године, Узп 300/2014**

Записничар,
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија,
Драган Скокос.р.

ан/ср

